Räpina paberivabrik kahekordistab maailmatasemel nurgaprofiilide tootmist

Nõudlus Räpina paberivabriku nurgaprofiilide järele on sedavõrd suur, et ettevõte plaanib alustada uue tootmishoone rajamist, mis võimaldaks vabriku toodangu kahekordistada.

SANDER SILM

Räpina paberivabriku juhi Mihkel Peedimaa sõnul on ettevõte üks väheseist nurgaprofiilide tootjaist, mis omab kogu tootmistsüklit – alates paberi valmistamisest kuni profiilide tootmiseni välja.
Foto: Sander Silm

Vaadates Räpina paberivabriku iidseid müüre, on esmapilgul isegi raske uskuda, et nende vahel tegutseb Skandinaavia maade suurim pakendite nurgaprofiilide tootja, mille tehnoloogiapark kuulub maailma tippude hulka.

Praegu läheb ettevõtte toodangust 90 protsenti ekspordiks ning nõudlus Räpina paberivabriku nurgaprofiilide järele on sedavõrd suur, et Räpina paberivabriku juhatuse liikme **Mihkel Peedimaa** sõnul plaanib ettevõte juba kevadel alustada uue, 3000 ruutmeetri suuruse tootmishoone rajamist, et vabriku toodangut kahekordistada.

Kuigi töötajate hulk siis ei kahekordistu, tuleb ettevõttel *siiski inimesi juurde palgata. Sealjuures ei näinud Peedimaa uute töötajate värbamisel erilist probleemi, ta ütles, et korralikule töötajatele tuleb maksta ühtemoodi hästi nii Tartus, Tallinnas* kui ka Räpinas.

„Meie tööjõud on distsiplineeritud inimesed, kes mõistavad tehnikat ja kannatavad intensiivset tööd. Kogu väljaõpe toimub kohapeal, kuna meile vajalike oskustega inimesi turul üldiselt ei leidu. Ma ei tahaks sealjuures töötajaid üle osta teiste siinsete ettevõtjate käest, vaid tuua inimesed Räpinasse kas linnadest või näiteks Soomest tagasi," rääkis ettevõtte juht.

See pole, muide, pelgalt plaaniks jäänud, kuna nüüdseks on juba tööl mitmeid välismaalt naasnuid ja ka esimest korda Eestisse kolinuid. Lisaks jõuab Mihkel Peedimaa lauale ikka ja jälle mõni töösooviga välismaalase CV.

Loomulikult pole paberivabriku edu tulnud tühjalt kohalt. Mihkel Peedimaa sõnul peitub üks nende edu saladustest selles, et nad pakuvad klientidele rätsepalahendusi.

„Meie ei tooda lattu, oleme hästi kliendikesksed, samal ajal kui enamik meie konkurentidest on mahutootjad. Meil ei lähe pea ühtegi kuud mööda, kuid me ei too välja mõnda spetsiaalselt kliendile arendatud toodet," rääkis ta.

Sellised nurgaprofiilid lähevad Euroopas hästi kaubaks.

Räpina paberivabrikut eristab oma konkurentidest veel üks nüanss: ettevõtte konkurentide hulgas on vaid kaks-kolm nurgaprofiilide tootjat, kellel on ka paberimasin. Ülejäänud ostavad toorme sisse.

Ettevõte on kõvasti panustanud ka tehnoloogia arendamisse. 2005. aastal käivitati vabrikus esimene Prantsuse päritolu pakkenurkadeliin ja aastatel 2010–2014 lisandus veel neli uut liini Prantsusmaalt ja Saksamaalt.

Peale selle on ehitatud mitmeid ainulaadseid seadmeid koostöös Eesti inseneride ja masinaehitajatega, mistõttu on ettevõte oma masinapargiga Euroopas vaieldamatult esirinnas.

Mihkel Peedimaa lootis ka, et KIKi toel saab ajakohastatud paberimasina kuivatusosa, ja kui see töö tehtud saab, siis on Räpina paberivabrik konkurentide hulgas moodsaima tehnoloogiaga ettevõte.

Kuid kuidas mõjutab vabriku tegevust asjaolu, et asutakse suurematest keskustest kaugemal? „Logistikakulud on kallimad ja bilanss peab väga tugev olema, et pankadest laenu saada. Muud vahet nagu polegi," tõdes ettevõtte juht. „Teinekord on küll ajast kahju, kui mõnetunnisele kohtumisele või koolitusele minek Tallinna neelab terve päeva, kuid teisalt ei istu me Räpinas ka iga päev ummikutes."

Kui Mihkel Peedimaa asus kümme aastat tagasi ettevõtet juhtima, töötas vabrikus pisut üle 30 inimese. Käesoleval aastal on vabrikus juba 86 töötajat ning tootmine käib sõna otseses mõttes ööl ja päeval.

„Enamikus tsehhides käib töö ööpäev läbi. Paberitsehhis käib töö kogu aeg ja paberimasina planeeritud seiskamine on vaid jaanipäeval ja aastavahetusel," kirjeldas ta.

Artikkel on koostatud PRIA toetatud Leaderi koostööprojekti „Elu kahe maailma piiril II" raames.

Räpina paberivabrik – sajandeid innovatsiooni

Kui 1734. aastal alustas Räpinas Võhandu jõel tööd vee jõul töötav paberiveski, ei osanud veski rajanud Peeter I õukondlane krahv **Karl Gustav von Löwenwolde** tõenäoliselt aimatagi, et pani sellega Liivimaa kubermangu ääremaal aluse aastasadu kestvale edukale paberitootmise traditsioonile.

Paberiveskist välja kasvanud paberivabrik on näinud nii paremaid kui halvemaid aegu, kuid tehase ajaloo verstaposte vaadates on paberivabrik olnud innovatsiooni edulugu. Nii tohtis aastast 1750 Riia, Narva, Tartu, Pihkva, Velikije Luki ning Veliki Novgorodi kohtu- ja riiklikes asutustes keiserliku ukaasi kohaselt kasutada vaid Räpina, tollaegse nimega Rappini paberit ja just Räpina vabrik alustas esimesena Vene keisririigis katusepapi valmistamist.

Räpina paberile trükiti 19. sajandi teisel poolel ja 20. sajandi alguses ka juhtivad eestikeelsed ajalehed Postimees, Sakala ja Olevik ning Eesti iseseisvumisel trükiti Räpina paberivabriku paberile osa noore vabariigi rahatähtedest.

Nõukogude ajal keskendus vabrik makulatuuripapi tootmisele ning jätkas ka joonistuspaberi ja teiste tarbekaupade tootmist. Eesti taasiseseisvumise järel ei jäänud vabrik õnneks seisma, vaid võttis kursi tehnoloogia põhjalikule uuendamisele.

Allikas: Räpina paberivabrik

Paberivabrik asub Räpinas Võhandu jõe kaldal.
Foto: Ülle Harju

MAGAMISTOA MÖÖBEL
KÖÖK
KÖÖK
KÖÖK